

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.daļa: Gara augšupeja

6.nodaļa: Prieks

292.

Kāpēc iet klusēšanas ceļu?

Dzer dzīvē no skaņu un krāsu avota –

Stiprinās smadzenes.

293.

Esiet priecīgi. Esiet, esiet priecīgi ne jau tādēļ ka vēlaties, bet gan garā tiekdamies. Esiet priecīgi ne savu senču vēlēšanās priekā, bet tā, kā pavēl visa jūsu apziņa, lai veidotu to gaišo pavedienu, kas vieno visas pasaules. Esiet priecīgi ne par darbu veiksmi, kas jau izplēnējusi, bet gan jauzdami nolikto, kas jau iezīmēts Nākotnes vīstokļos. Esiet priecīgi ne mieru vēlēdamies, bet saviļņojiet stihijas, jo tikai saviļņota stihija jums kalpos, jo nevar piespiest nedzīvo atdzīvināt dzīvo. Tā saprotiet, ka prieks ir sevišķa gudrība, un neatstājiet Gaismas ugunis virs mielasta atliekām.

Nav nozīmes ar Zemes jūtām izjustajam, bet liksim lietā visu Gaismas daļu līdzkalpošanu. Jūs gaidāt Mani, gaidāt palīdzību parādāties, bet lūk, nezināt kur tieši vajadzīga palīdzība, un kad ieskenēsies pēdējā kaujas stunda. Bet sakopojot visu apziņu uz Mums, un zinot, ka nenovilcināsimies – jūs ceļat neizpostāmu tiltu un uzkrājat varena spēka dārgumus.

Varbūt palīdzība visai vajadzīga, ļaujiet Mums spriest, jo laiks ir nobriedis un aiz jūras jau ceļas Gaismas stabi!

294.

Atstājiet Mums visu bijušo un sāksim domāt tikai par nākotni. Neņemsim neko lieku no pagātnes, ne ar ko neapgrūtināsim apziņu. Pats noglabāšu un atcerēšos visu vērtīgo! Notikumu izpausme trauc uz nākotni. Tālab jāsaprot Hierarhija kā glābšanas josta. Tā var saprast Pasaules Mātes zīmi. Nenoskumstiet, jo vērsīšu visu uz labu. Mazdrosmīgiem iekliegsim ausīs – Hierarhija!! Mācība tiek dota īstajā laikā, bet jābūt ar ēzeļa ausīm, lai nesadzirdētu pārkonu. Pirms uzvaras derīgi priecāties. Priecāsimies un tā pievienosimies Valdoņa priekam.

Iedvesma

295.

Kad mēs stājamies uz pareiza ceļa, mēs izjūtam dziļu prieku. Mūsu sirds priecājas nojaušot, ka tiekšanās ir pareiza. Var dziļi skumt, klaiņojot bez derīgiem nodomiem. Bet ja apziņa iztēlo patiesību, tā pildās ar prieku. Tas būs gudrs prieks, jo dibinās uz Hieroiedvesmi.

296.

Par tiekšanās nozīmi uz Augstāko Pasauli ir lieki stāstīt dzejniekiem, mūziķiem, gleznotājiem, tēlniekiem, dziedoņiem, jo viņu daiļuma izpausme pamatojas uz

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAIKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.daļa: Gara augšupeja

6.nodaļa: Prieks

iedvesmi. Kas gan spēj iezīmēt robežu starp iedvesmu un Hieroiedvesmu? Šāda robeža starp iedvesmām nav samanāma. Katra iedvesma satur zināmu daļu Hieroiedvesmas. Tikai pati sirds spēj noteikt sajūsmas pakāpi. Pats skaistuma dalībnieks var nojaust, kad pāri zemes izpausmēm nolaižas Vadošā Sākotne. Tādēļ ir lieki censties pārliecināt dailes kalpotājus par daiļuma virsotnēm.

Ja kāds radošā skaistuma atskārsnē neizjūt trīsas, tas, nekļūš par darbinieku jaunrades laukā.

297.

Drumstalu haosu iespējams izprast caur skaistumu. Kādu citu paņēmieni gan varētu piemērot domu drumslu raibumam? Un kad atradīsiet kaudzi labuma, gatavības un rosības, tikai ar daiļuma liekšķeri varat tuvojies. Brīnišķa uguns slēpjas sadarbībā ar tautu. Neapmierinātība ir tikai iespējamību apzināšanās. Apmierinātība ir gara nāve.

298.

Iedvesmu pārdzīvo ikviens cilvēks, bet šīs cēlās pacilātības dzirkstis mēdz būt kā atsevišķi uzliesmojumi un visu dzīvi nepārveido. Bet, tomēr, šādi gara stāvokļi ir iespējami pat smagos apstākļos. Iedomāsimies, ka šāds pacēluma stāvoklis kļūš par pastāvīgu un izraisīs augstāku iedvesmu. Jo līdz ar to tāpat kāpināsies arī visa esamība, arī pati Daba atsauksies šai evolūcijai.

Cilvēki domā, ka evolūcija risinās vai, pareizāk sakot, tai jānorisinās kaut kādos ilgos periodos, bet, atkarībā no cilvēku vēlēšanās, šo augšupeju var paātrināt. Ja vien cilvēki gribēs, viņi spēs izrauties uz priekšu visstraujākā veidā. Visi pārējie elementi būs gatavi šādas attīstības prasībām, bet cilvēkiem ir jāgrib. Viņi nedrīkst nonāvēt ikkatru iedvesmu. Viņiem tā jāiemīl kā Augstākās Sarunas.

Mīlestībai nav vajadzīgas maģiskas piesaukšanas. Nav vajadzīga pārsātināšana tur, kur ir Bezrobežība. Ar visvienkāršāko vēlēšanos var tiekties uz augšupeju. Domāšanas izaugsme jau būs neizmērojams prieks.

Vienīgi līdz ar īsteno atskārsmi ir iespējams sasniegt nebeidzamu iedvesmu.

299.

Iedvesma, ja to pielieto varmācīgi patīgā nolūkā, ir ne tik vien iejaukšanās karmā, bet vienkārši noziegums. Bet ja mēs iedvesmojam un ierosinām cilvēkā svētdevīgas domas, viņa labāko būtību, vai atturam to no netikuma, tad šāda darbība būs, protams, svētīga.

300.

Nepieciešami apstiprināt, ka iedvesmas jēdziens attiecināms uz visiem cilvēkiem. Parasti to piedēvē tikai zinātniekiem, dzejniekiem, mūziķiem, gleznotājiem, bet šo augstāko balvu var saņemt katrs, kas parūpējies par savu apziņu.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAIKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.daļa: Gara augšupeja

6.nodaļa: Prieks

Cilvēkiem ar cildenu domāšanas veidu šādai iedvesmai jābūt nevis kā retai viešņai, bet kā viņu dzīves pamatam. Vajag tikai ņemt vērā šīs pieskares, parasti no tām atgaiņājas, kā no uzbāzīgām mušām un liekas, ka cilvēks nolēmis atsacīties no augstākām enerģijām, kuras tam bagātīgi piešķirtas.

Ieteicu labi padomāt par to – kas ir iedvesma?

Skaņa, krāsa, smarža, ziedi

301.

Kā skaņas, tā ziedi ir nepieciešami tālākiem lidojumiem. Sfēru dzīves skaņas un puķu dzīvinošās emanācijas patiesībā ietilpst Amritas sastāvā. Svarīgi ir neesot medijam, nepametot dzīvi, tuvoties augstākajiem ceļiem. Kur tikai prāts, kur bailes, kur aizspriedumi, tur grūti baltajiem ziediem.

302.

Uguns ir vistuvākā skaņai un krāsai. Ne velti taures skaņa tā pievelk izplatījuma uguni. Un tā nav nejaušība, ka dažas gleznas spēj it kā starot; tā pati sirds uguns tajās kvēlo. Uguns mums jāiedomājas ne vien kā realitāte, bet kā kaut kas no mums neatdalāms.

303.

Daudzi jēdzieni dzīvē nav iznīcināmi, bet jāatdod tiem atpakaļ viņu īstā nozīme. Tāpat arī vientulības jēdziens. Nekur nav teikts, ka jogam jābūt miesīgi vientuļam, bet vientulība garā ir neizbēgama. Atdodot sevi, viņš kristalizē savu patību. Un jo vairāk viņš atdod, jo viņš ir neskaistāks.

Tāpat jāpārlūko skaņas un krāsas savstarpējās attiecības. Psihiskās enerģijas attīstības pakāpe saucas par gaismu nesošu. Tajā būtne sāk izstarot gaismu. Šī gaismas skanēšana ir tuvošanās pakāpe tālo pasaulu izzināšanai.

Ievērojiet zaļo krāsu, tā ir būtiskuma atziņa. Tikpat negaidīti sakopojas no izplatījuma arī citu spēku noslēpumi. Un gaismas izstarojumu parādība, kā tilts uz izplatījuma uguni.

Tas, kurš atdod, nesatricināms kā liesma! Kas pildās ar gaismu, tas uz gaismu tiecas.

304.

Skaņa un krāsa ir viena no galvenajām ugunīgajām manifestācijām. Tādējādi sfēru mūzika un izplatījuma Uguņu mirdzums būs Uguns augstākās parādības. Tāpēc arī nav iespējams pastāvīgi dzirdēt sfēru skaņas un redzēt sfērās Ugunis. Šādas biežas emocijas pārāk nošķirtu zemes ķermeni no Ugunīgā. Tādējādi nenodibinātos līdzsvars, kas tik vajadzīgs Mūžībai. Tiesa, apziņā jāizšķir savi četri ķermeņi, lai būtu iespējams to funkcijas sadalīt. Līdzsvara traucējumi noved pie priekšlaicīgas zemākā ķermeņa postīšanas.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.daļa: Gara augšupeja

6.nodaļa: Prieks

305.

Tā sirds, kura skan izplatījuma ritmā, pazīs arī sfēru skanēšanu un smalko aromātu un tai pieskaņojušās puķes, nolieksies viņas priekšā. Redzēt Smalkās Pasaules puķes jau nozīmē pacelties Daiļuma sfērā. Šos šķīstos veidolus iespējams redzēt arī nomodā, bet tad nepieciešama sirds liesma. Var redzēt arī daiļo sirds uguni, kas lāsma pār sirdi. Tātad sirds nav abstrakcija, bet tilts uz Augstākajām Pasaulēm.

306.

Bez psihiskās enerģijas pētījumiem attiecībā uz krāsu, pārbaudiet to arī attiecībā uz skaņu un smaržu. Ir iespējams uztvert mūzikas zīmīgās iedarbības, pie tam ņemiet vērā arī attālumu un pašas muzikālās harmonijas. Daudz tiek runāts par mūzikas ietekmi uz cilvēkiem, bet kaut cik nozīmīgus mēģinājumus tikpat kā neizdara. Var atzīmēt mūzikas iedarbību uz cilvēka noskaņojumu, bet tā būs nodrāzta patiesība. Protams, tiek domāts, ka jautrā mūzika vēstī prieku un skumjā bēdas, bet ar tādiem mēģinājumiem vien vēl nepietiek. Vai ir iespējams pārbaudīt, kāda harmonija cilvēka psihiskajai enerģijai vistuvākā? Kāda simfonija visspēcīgāk spēj ietekmēt cilvēku nomierināšanos vai iedvesmu? Ir jāpārbauda dažādi skaņdarbi. Pati harmonizācijas kādība dos labākos norādījumus par skaņas un cilvēka dzīves ceļiem.

Tāpat nepieciešami ir izpētīt smaržu ietekmi. Jātuvina gan smaržīgas puķes, gan arī dažādi sastāvi, kuru uzdevums būtu vai nu ierosināt vai pavājināt psihisko enerģiju.

Galū galā, var savienot krāsu, skaņu un smaržu un novērot visu triju dzinēj spēku sadarbošanos.

307.

Ja pastāv gaišredzība un gaišdzirdība, tad jābūt arī gaišožai. Psihiskās enerģijas izpausmē tai, protams, ir sevišķa loma; enerģija smaržā ne vien kondensējas, bet tā izsauc arī to spazmatisko ieelpošanu, kuru jau minēju. Lieti der atcerēties, cik dīvaini īstenojas senā gudrība, kas nu deģenerējusies absurdos rituālos. Kad lasāt par Ēģiptes, Ķīnas un citu seno tautu ierašām, apsveicinoties saostīties un ieelpot otra aromātu, tad grūti tajās atskārst miņas par psihisko enerģiju, kuras saglabājušās no izzudušām rasēm. Un pat arī tagad atvērta jūtziņa parāda apkārtējās atmosfēras būtību. Te nav smaržas jautājums, bet tieši būtiskuma jautājums.

308.

Seno vientuļnieku rakstos atrodama piezīme – “labums ir smaržā, ļaunums indīga smirdoņa.” Protams, šī piezīme jāizprot kā simbols, bet domājošs fiziologs sapratīs, ka šajā definējumā ietverts pamācošs ķīmiskais eksperiments. Enerģijas pārvēršana aromātā ir pilnīgi neapstrīdams fakts. Kad izjūtama frēziju vai vijolišu smarža, var domāt par Labā Principa fiziskās vai smalkās enerģijas tuvumu. Gluži otrādi – trūdu smaka pavada visu zemo, tiklab fiziskā kā arī garīgā plānā. Tātad šo ķīmisko reakciju iespējams uztvert un tādēji vēl jo vairāk pietuvoties transcendentālajam fizioloģiskam atradumam. Tāpēc patiešām jāprot apzinīgi tuvoties kosmiskajai parādībai. Smaržu un

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.daļa: Gara augšupeja

6.nodaļa: Prieks

tās izpratnes izkopšanu Mēs uzskatām par ļoti izsmalcinātu stāvokli. Starp maņām oža ir ikvienas tuvošanās visdrošākā noteicēja. Daudzi neizpratīs, ka sirds var kļūt par ožas izsmalcināšanas ierosinātāju. Ugunīgā sirdī ikvienas būtnes tuvošanās izraisa savdabīgu iekšējas ožas izpaušanās veidu.

Šādas tuvošanās bieži vien izsauc sirds spazmas. Ne vējš, ne gaisa tīrīšana nepalīdz tur, kur pati ļaunuma enerģija veido it kā piltuvi, bet labums, protams, dod atvieglojumu. Tāpat arī izjūta pirkstu galos ir ne tikai aizsardzība, bet arī naidīgo sūtījumu uztvērēja. Nemitīga kauja rada sirds ritma pārsitienus (traucējumus), tāpēc arī lieti der piesardzība.

309.

Nesaprotami, kāpēc pat visvienkāršākie novērojumi tiek palaisti garām? Piemēram, pētot aromātus, neveltī pietiekami vērības tam, cik derīgas vai kaitīgas dažādas visai patīkamas smaržas. Visām puķēm ir savs īpašs uzdevums, bet tā dēvētajām smaržām doti pieņemtie puķu nosaukumi. Neviens nerūpējas par smaržu derīgumu, bet esences, kas ir to sastāvā, dažreiz ir gandrīz indīgas.

Jānožēlo, par ko gan izvērtusies mācība par krāsu un smaržu, ja piedāvā arsenika krāsu vai nāvīgu aromātu!

310.

Protams, sarkanā krāsa nesola mieru. Var redzēt cik sasprindzināts izplatījums. Kaut valdību galvas saprastu, ka kosmiskajiem nosacījumiem sava nozīme! Bet diemžēl, pat nedaudzi astroloģiskie mēģinājumi iztulkoti aplami. Tāpat kā visā, jāatgriežas pie vienkāršākā un precīzākā. Visas Mācības patvaļīgu iztulkojumu pieslāņotas. Pagātne jāizprot, kā to spēj tikai godīgs vēsturnieks.

311.

Katra derīga doma rod atzinību. Piesitiens stīgai izraisa saskaņu. Skaidrs un drošs domas formulējums ļoti derīgs. Mūs var iepriecināt kā viduslaiku kokle, tā arī Vāgnera "Valkīras". Labs ir arī senais ķīniešu kristāla instruments. Toņu dzidruma tur atbilst krāsu dzidrumam. Viņu nosauc par varavīksnes arfu. Stari lieliski rada tauru skaņas un viesuļa gredzeni neatvietojami kā stīgu akords. Tiešām ir vērts dzīvot ar tādām perspektīvām.

312.

Laimīgi, kas izpratuši skaņas un krāsas. Jau kopš senlaikiem pravieši pievērsušies skanēšanai un ziedēšanai. Senā mācība par zvanu skaņām pilna nozīmes. Vainagi un vijas glabā atmiņā kādreizējo dziedniecīgo izpratni. Ikvienu, atkarībā no izstarpjuma krāsas pievelk krāsas. Balta un mēļa radniecīga violetai. Zila zilajai, tāpēc ieteicu istabā turēt vairāk šīs krāsas. Var pieturēties pie dzīviem ziediem. Ziedu krāsu ziņā saskaņoti salasīti stādi dziednieciski. Ieteicu vairāk frēzijas. Mūsu sidrabainais stars vairāk atgādina baltos ziedus. Ziediņu skaņas Mūsu labākais Mielasts.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.daļa: Gara augšupeja

6.nodaļa: Prieks

313.

Kā iegūt veiksmi? Iegaumējiet – priekā. Ne grūtsirdībā, bet priekā. Nepieļaujiet domu, ka Mēs prātojam par veiksmes iespējamību vai neiespējamību. Domāšana var prātot – vai jūsu prieka pietiks, lai nodrošinātu zelmeni? Mēs vienmēr ieteicam prieku. Jāatzīst un jāatceras, ka jums bija sekmes, kad bijāt priecīgi. Protams, tā nav telēna jautrība pļāvā, bet radošs prieks, kas apskaidro grūtības. Pasaules Mātes Rotaļa – priekā; viņa pasargā prieka svētītos. Priecājieties starp puķēm un sniegā, kas arī ir pilns aromāta, - priecājieties!

314.

Prieks darbā arī ir īpaša veida psihiskās enerģijas parādība. Priecīgs darbs ir daudzkārt sekmīgāks.

315.

Tikai pieredzējusi sirds sapratīs ne vien izmisuma, bet arī sajūsmas Maiju. Nav viegli norādīt, ka pēc sava ķīmiska sajūsma un gaviles nav tālu no izmisuma. Gaviles bez pamata nelīdzinās gudram priekam, kad visa sirds vibrē unisonā ar visu Kosmu. Daudzi vispār nespēj saprast zemes dzīvi pastāvīgā saspringtībā. Viņus var nesūtīt uz dažādām ķīmiskām laboratorijām, kur ienācējs pilnīgi nespēj elpot, bet pastāvīgie darbinieki šādu sasprindzi pat nemana. Šādam piemēram jāpārlicina, kā iespējams pieradināties pie pastāvīgas modrības kā pie pievilksmes magnēta. Kas sācis kāpt pa augšupejas kāpnēm, tam sākuma pakāpiens jau grūti izturams. Tā Maija pārvēršas kosmiskā sprieguma apzinīgā izpratnē.

316.

Jūs būsit dzirdējuši, ka gudri cilvēki briesmu brīdī dažreiz iesaukušies – prieks, prieks! Šāds izsauciens nevarēja nozīmēt tikai pašsuģestiju. Viņi pazina prieka labumu un gribēja no tā it kā aizņemties varoņdarbam nepieciešamo jūtu uzliesmojumu. Nav vajadzīgi rēgi tur, kur pastāv sakrālā saite ar Hierarhiju. No šīs Krātuves var aizņemties neizsmeļamus spēkus, tikai tie jāpiesauc ugunīgi. Neviens nevar pretoties varoņdarba priekam. Nedrīkst padoties varmācībai, bet prieks ir papildījums. Tāpēc audzēsīm to kā dārgākās puķes, bet nepazemosim to aizdomām, ka tas ir tikai ilūzija. Nē, mēs zinām, ka priekā skan Kundalini taure. Mēs bieži nespējam vārdiem izskaidrot, kāpēc šāds prieks – vēstnesis rodas. Bet tas apmeklē mūs uz Hierarhijas Stara vieglajiem spārniem. Kas lai zina no kādas Bezrobežības skan prieka aicinājums! Kas lai zina, ka jau pienācis laiks priecāties? Bet likums ir negrozāms, un tāpēc prieks ir sevišķa gudrība. Cik sen tas jau sacīts! Bet spirāles kustībā tas kļūst reāls un saprotams. Tāpat aug ir sirds, ir apziņa, ir ugunīgā gudrība. Mēs neredzam, kā aug zāle, bet jūtam tās pēdas. Tāpat arī varoņdarba prieku.

317.

Jāpierod, ka nekas derīgs neizzūd. Jāpierod pie apziņas par apkārtējo briesmu daudzumu. Jāpierod pie zināšanas nastas apzināšanās. Buda novēlēja dēlam saglabāt

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.daļa: Gara augšupeja

6.nodaļa: Prieks

prieku, jo tas ir tas grūtākais zemes virsū. Labāk paturēt visu zināšanas grūtumu, nekā atrasties ārpus īstenības.

318.

Sevišķi kaitīgas ir krustojošās strāvas. Pat ņemot līdzdalību dzīvē, mēs dodam priekšroku bultām, kas nāk no vienas puses nekā izsvaidītajām visos virzienos. Kļūst viegli saprotama garastāvokļa nospiestība, kad pār galvu joņo bultas nezin no kurienes. Kad nav iespējams izvairīties no piepildīšanās ar izplatījuma vārdu, tad it sevišķi jāsaudzē veselība. Asins spiediens palielinās, centru saspriegums rada nospiestību. Viens jebkāda spēka ienaidnieks labāks par nesaprotamiem pieskārieniem. Skolotājam ļoti jā rūpējas par šiem periodiem, sevišķi kad ugunis jau sasprindzētas. Bet šīs dzīvības šaltis ir neizbēgamas. Katrai apstiprinošai apzinīgai darbībai ir jāsaņem domu virpulis. Un ja garīgā attīstība jau liela, tad arī nesavaldīto viņu reflekss smags.

Protams, cilvēki ar neattīstītiem centriem viegli nepamana bultu lidojumu, bet tas nenozīmē, ka viņus var apskaust. Mēs runājam par pastāvīgo prieku, bet šis prieks ir sevišķa gudrība.

319.

Ne velti aizdedzam ugunīgās sirds bākas, kā patvērumu ceļiniekam. Nav viegli liesmainajai sirdij, bet tieši viņa ir tā, kas ziedo sevi savu draugu labā, un tālab taisnīgs ir bauslis par svētlaimi. Bet prieks – sevišķa gudrība.

320.

Var priecāties, bet priekā nekļūsim līdzīgi dzīvniekiem. Kur gan būs atšķirība? Vienīgi apziņā. Dzīvnieki nezin kāpēc priecājas, bet mēs zinām, par ko priecājamies. Ar tādu apziņu mēs saistām cēloni un sekas. Ar to radām savu spēju izkopšanas tiltu.

Var pārskatīt visu notikumu ķēdi un novērtēt to secību. Arī ar to mēs atšķiramies no dzīvniekiem, kas nesaista atsevišķos mirkļus. Mācība par notikumu salīdzināšanu izraisīs jaunu psihiskās enerģijas avotu. Ja cilvēki iemācītos salīdzināt savas dzīves dienas saskaņā ar apziņu, viņi pavirzītos no vietas.

321.

Bet kur ņemt nieka krājumu? Protams, ne jau tirgū, bet no Gaismas stara, no prieka par Hierarhiju. Bēdu pavairošana ir viens no ugunīgo epidēmiju cēloņiem, bet kad fizioloģija iemācīs cilvēkiem bēdu samazināšanas nozīmi, tad sāksies prieka meklējumi. Pamazām nostiprināsies prieka skala un kā visveselīgākā parādība sāksies cildeni svētīti. Ne velti Mēs norādījām uz veselīgu cilvēku klātbūtnes derīgumu. Prieks ir gara veselība.

322.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.daļa: Gara augšupeja

6.nodaļa: Prieks

Fiziskais spriegums jānovērš, jo vijoli nevar spēlēt ar slotu. Bez tam arī smieklī sacels jukas tuvākajos atmosfēras slāņos. Kad sirds liesmo, viņa kā zvans atskan tālumos. Reti var dzirdēt Jogu skaļi smejamies, jo viņa prieks nav dārdošos smieklos, bet sirds piepildīšanā. Proti, prieks ir sevišķa gudrība, ne tikai pēc būtības, bet arī pēc ārienes.

323.

Skolotājs ne reizi vien ir sacījis – prieks! Bet mācekļi neizprazdami lūkojas apkārt – “kur gan ir šis prieks? Debesis mākoņainas un it visur skumjas.” Bet Skolotājs pāri noskaņai paredzēja prieku.

324.

Ķeroties pie darbiem, protiet priecāties par sākumu. Parastie ļaudis grib redzēt ziedus un augļus, bet pētnieki priecājas par pirmo asniņu, jo tā ir dzīvības pamošanās.

325.

Priecājieties, priecājieties, priecājieties! Jo Jogam jāpazīst prieka gudrība. Svētītā nolikums ir sargāt garā prieku. Kas sajūt gara klātbūtni, tas jau priecājas, apzinoties savu bezrobežību.

326.

Līksmība ir prieka ķīla. Mēs zinām, cik vērtīga ir katra prieka kripatiņa, tajā ir uzvaras pakāpe – vidžaija!

Lai ceļš ir uzvaras ceļš!